

ספרוי — אוצר החסידים — ליאובאומיטש

שער
שלישי

קובץ
שלשת האור

היכל
תשיעי

לקוטי שיחות

על פרשיות השבוע, חגים ומועדים

•

מכבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקלה"ה נג"מ זי"ע

שניאורסאהן

מליאובאומיטש

•

שקלים

(חלק לא)

יוצא לאור על ידי מערכת

„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקווי

שנת חמישת אלפים שבע מאות שמות ושם לשכונות

מחזור הראשון של לימוד הלקוטי שיחות
שבוע פרשת משפטים, כא-כז שבט, ה'תשפ"ו (ב)

מוקדש לזכרון הרבנית הצדונית
מרת חי' מושקא נ"ע ז"ע
בקשר עם יום ה'יארצייט'הילולא כ"ב שבט, ה'תשפ"ז
אשת נשיא דורנו כ"ק אדמו"ר ז"ע

ע"ז

מנחם מענדל בן חנה שרה
חי' מושקא בת חנה בתاي
רחל בת חי' מושקא
שיינא בת חי' מושקא
ליי בן חי' מושקא
ישראאל אריה ליב בן חי' מושקא
דבורה לאה בת חי' מושקא
שייחיו לאורך ימים ושנים טובות

LIKKUTEI SICHOT

Copyright © 2026
by

KEHOT PUBLICATION SOCIETY*

770 Eastern Parkway / Brooklyn, New York 11213
(718) 774-4000 / FAX (718) 774-2718
editor@kehot.com / www.kehot.org

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without prior permission from the copyright holder.

Kehot Publication Society* and the Kehot logo are registered trademarks of Merkos L'Inyonei Chinuch.

For dedications of the weekly Sichos, please contact us at: dedications@kehot.com

פרשת שקלים

חייב בו "כאחת בפעם אחת", משא"כ כאן
חייב ליתן "כולם כאחת בפעם אחת".⁶

ולכוארה שני פרטיים אלו הם דבר
והיפוכו: מחד גיסא מודגשת במצבה זו עניין
של העדר השילמות – "מחצית השקל"
דוקא, ומайдך – יש כאן הדגשה שמעשה
הנתינה צ"ל מעשה "שלם", "כולם כאחת
בפעם אחת", ולא נתינה להזאיין.

ב. ויש לבאר זה – עד המוסר והחסוי
דות:

ידוע הרמז בעניין מחצית השקל,
שמציאתו של הנוטן אינה אלא "מחצית",
וכדי שייהי דבר שלם ("שקל הקודש") וdock
הוא ל"מחצית" שני', ואחד הביאורים בוזה
הוא: שני ה"חצאים" (של "שקל הקודש")
מרמזים על הקב"ה ובבנ"י, כי הקב"ה
וכנסת ישראל נמשלו בביבול, שכל אחד
מהם הוא "פלג גופא"⁸ (מחצית). וכתרות
הרב המגיד עה¹⁰ פ"ה, "עשה לך שני
חצירות", ד' חצירות הינו, חצאי צור
רות, ושתי חצירות מرمזים על הקב"ה
וכנסי, שניהם ביחיד הוי צורה שלימה".
וכנסי, ש"שניהם ביחיד הוי צורה שלימה".
ופירוש הדברים מובן ע"פ המבואר

(6) וראה צפען ריש הל' שקלים (ובעוד
מקומות) ביאור הר"פ פערלא לסתמ"ג רס"ג (מ"ע
ד' צב, ג-ד). מ"ע' (קמה, ג' ואילך). ועדות. וראה
בארכחה לקוש חט"ז ע' 384 ואילך.

(7) וראה אה"ת תשע ע' א'תתמו ואילך. וראה
שם ע' א'תתקיא.

(8) זה ג' ג. ב. כת, ריש ע"ב.

(9) בספר אוור תורה (מה, ד ואילך). הובא באוה"ת
תשא שם ע' א'תתמה (וראה אה"ת בהעלותר ע' שטן).
ונת' בארכחה באוה"ת תחתלים (יהל אורן ס"ע שננו
ואילך. המשך תעריב פרק שפ"ד ואילך).

(10) בהעלותר י. ב.

א. במצות נתינת מחצית השקל מצינו
שני פרטיים מיוחדים:

(א) החפツה שבו נעשית המזויה צ"ל
"מחצית השקל", ולא "שקל שלם", ועוד
שבכחות מודגשת פרט זה ביוור, שלא
נאמר "עשר גרה" (כמו שמשמישך בכתוב)
"עשרים גרה השקל" אלא "מחצית
השקל". וכן הוא גם החזיב לדורות,
כנפסק ברמב"ם², "מחצית השקל זו
מצותה שיתן מחצית מוטבע של אותו
הזמן אפילו ה"י אותו מוטבע גדול משקל
הקדש".

והדgesה זו על "מחצית" דוקא (ולא
"עשרה גרה", שהוא מספר שלם³) יש בה
חידוש לגבי כל עניין המקדש (וקדושה
בכלל), שצרכים להיות "שלימים"
ותמימים⁴, כמו: כל שרת מקדשין דוקא
כשם שלמים ומלאים⁵, קרבנות צ"ל
תמים דוקא (ולא בעלי מום) וכן הכהן
המקדיב צ"ל תמים, ועוד – ואילו אז
הבדיקה הוא שצ"ל "מחצית" דוקא ולא
דבר שלם.

(ב) בנווגע למנשה הנתינה פסק
הרמב"ם⁶ שמחצית השקל "איןנו נוטנו
בפעמים רבות, היום מעת ולמהר מעת,
אלא נוטנו כולם כאחת בפעם אחת". שגם
זה הידוש לגבי שאר חיובי ממון, שלא
מצינו שייהי חיוב לתת כל הסכום שהוא

(1) תשא, ל, יג.

(2) הל' שקלים פ"א ה"ה.

(3) ראה ראב"ע לשמות ג, טו. פרדס שער ב'.

(4) זבחים פח, א.

(5) ריש הל' שקלים.

והרגש זה בא ע"י שמעוררים בעצםם את התקשרותם לה, שישראל והקב"ה הם כמו שתי חצאי צורות, וכך אשר מרגיש שה' אחד הוא הוו חיותו ואמיתתו מציאותו ("משום שה' אחד מair ומחייב כל הנשמה והקב"ה), אך אין שיק' שירוד בין הנשמה והקב"ה, שאינם אלא כמו "שתי חצאי צורות".

וזהו הרמז בשני ההפכים הנ"ל, שבמציאות מחצית הスキル – (א) מחצית דוקא, (ב) "כולם כאחת בפעם אחת" – ואדרבא שניהם תלויים זו בזו:

כאשר האדם מרגיש את עצמו כ"מחצית", שזהו מצד גילוי התקשורת לה, שאינו דבר נבדל מאתו יות' אלא כמו "חצ'י צורה", איזי מסירתו ונתינתו לה' היא באופן של "כולם כאחת", בלי התחלה-קוט.

וכמו עניין המסירת נפש בפשטות, שהיא נקודה אחת שלמעלה מהתחולות, דלא שיד' לומר שיש לאדם "קצת" מסירת נפש או "הרבה" מסירת נפש, כי הפריש של מסירת נפש הוא – שמוסר את נפשו, דהיינו נקודת החיות שלו, לה, ולא תחנן בזה התחולות, ובדרך מילא מוסר כל אשר לו לה.

ויש לומר, שזהו גם הרמז במאמר חז"ל¹⁶ שהקב"ה הוראה לו למשה "מתבע של אש" וא"ל "בזה יתנו", שתוכן מצוה זו אינה נתינה של ממון בלבד, אלא נתינת "מתבע של אש", נתינה החודורה באש הנשמה, ועד שכולה אש, שהו"ע מסירת נפשו לה, אש המסירת נפש.

תמונה שכאו"א מישראל, "איןנו רוצה ואין יוכלו להיות נפרד מALKOTOT".

(16) ירושלמי שקלים פ"א ה"ד. תנומה תשא ט (בושא). תיב"ע ורשי תשא (ל, יג). ועוד.

בספר התניאי¹¹, שנשפת כל איש ישראל היא "חלק אלקה ממעל ממש", ככלומר, שאין הנשמה מצ"ע דבר נפרד ממוני ית' שנוסף לעצם מציאותה הרהי מתקשורת ומתחדשת עמו ית', אלא שמכלכתה הירחיי "כולה חד" עם קב"ה¹², "חלק אלקה ממעל ממש".

וזהו עניין "מחצית הスキル", דהיינו גילוי הנפש האלקית, המעורר באדם את ההרגשה שאינו אלא "מחצית" בלבד, ושואף ורוצה להתאחד עם "חצ'י צורה" היב, עם הקב"ה.

ג. והנה הכרה והרגשה זו, שאין לה האדם שלימיות בפני עצמו כי כל מציז' אותו אינה אלא "מחצית" ו"חצ'י צורה", באהה לידי ביטוי (בעיקר) בעניין המסירת נפש¹³.

ד. והנה מבואר בתניאי¹⁴, שענין המ-סירת נפש לה' לא בא מחמת דעת והה-בוננות בה' כלל, אלא בלי שום התבוננות רק אליו הוא דבר שא' אפשר כלל לכפורה בה' אחד בלי שום טעם וטעה כלל, והינו משום שה' אחד מair ומחייב כל הנפש כו'.

כלומר: זה שכל ישראל מוכנים למ-סור נפשם לה' הוא באופן "שאי אפשר כלל לכפורה בה' אחד", הינו, שמרגשים שאינם יכולים להיות נפרדים ממוני ית' ¹⁵.

(11) תניא ר'ב. וראה ס' שפע טל בהקדמה בארוכה (ובספרו נשמת שבתי הלו שער ד' ואילך).

(12) וראה לקות ר'ה (סב, ד) הטעם שבן נפרד

(13) ראה לקות ר'ה (סב, ד) הטעם שבן נפרד חייב למסור נפשו בשבייל אביו, לפי שהבן נפרד ממוני הנקה מחות בפ"ע, משא"כ "הנשמה אינה בך רק כולה חד ואני נפרדת ממוני ית' כלל .. וכן מוכורה להיות לה אהבה .. בסמ"ג ממש".

(14) ספי"ה.

(15) כפתגם הידוע ("היום יומן" כ"א סיון, כ"ה

והרגש זה בא ע"י „מחצית השקל“²³, שעיננה (ברוחניתו) הוא עניין המסירת נפש (כג"ל), דכארש יסוד עבודתו היא התעוורות דמסירת נפשו לה' על יהודו, שיהי קבע בלבו תמיד מושך יומם ולילה לא ימש מזרכונו²⁴, אזי נרגש בכל עניינו שאינו אלא „מחצית“.

ועל ידי העתק בתורת מחצית השקל, שניתנה דוקא „כולם כאחת, בפעם אחת“, מעלה מהתחלקות, נזכה בקרוב לגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדנו, שגאולה זו תנבוא ג"כ לא בסדר והדרגה²⁵, אלא (כפסק דין ברור של הרמב"ם²⁶, ש„כבר הבטיחה תורה שוטף ישראל לעשות תשובה ... ומיד הן נגאלין“, תיכףomid ממש, ובעגלא דין).

(מושיחת שבת פרשת שקליםים תש"ד²⁷)

ד. והנה תרומה ממחצית השקל היה (בעיקר) בשביל קרבנות ציבור שהקיבו במשך השנה¹⁷, ש„קרבנות“ נקראים „עבודה“ סתם¹⁸, לפי שעבודת הקרבנות מرمזות על כללות עניין ה„קירוב“ לה' (קרבן מלשון קירוב¹⁹), שזו תוכן כל עניין עבודה ה, שעיל ידם מתקרב האדם לקונו — ומזה מובן, שמצוות מחצית השקל היא היסוד של כללות העניין דע-בודת ה.

וiomתק הביאור זה — כי עבודה ה' בשלימות היא דוקא כאשר האדם מרגיש בכל עניינו, שאינו אלא „מחצית“, דכל אשר הוא עובד את ה' בכל כוחותיו, אין זאת אלא „מחצית“, כי אלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו²⁰, שהקב"ה נתן לאדם את הכהות הדורשים כדי שיוכל לעבד את השם, ויתירה מזה ע"פ מחוז"²¹ עה"פ²² „מי הקדירני ואשלם“;

- (23) ויל שזו מהטעמים שמצוות מחצית השקל הוצרכה להיות באופן שהקב"ה הראה למשה „מطبع של אשׁר ואיל כזה יתנו — שזו נינתן כה גלו" (זה) מלמעלה על קיום מצוה זו.
 (24) לי התניא ספכ"ה. עי"ש.
 (25) כהדיעה בירושלמי (ברכות פ"א ה"א) דגאולתן של ישראל קמעא קמעא בר.
 (26) הל' תשובה פ"ז ה"ה.

(17) ראה שקליםים רפ"ד. רמב"ם הל' שקליםים רפ"ד. רשי תרומה כה, ב. תשא שם, טו.

(18) ראה מפרשים לאבות פ"א מ"ב.

(19) ס' הבהיר סק"ט. בחוי ויקרא א, ט. ועוד.

(20) סוכה נב, ריש ע"ב. קידושין ל, ב. וראה תניא פ"ג.

(21) תנומה אמר ר' ויק"ר פ"ג, ב.

(22) איוב מא, ג.

